



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

בפני כבוד השופטת שרון צנציפר הלפמן

תובע פלוני

נגד

נתבעת התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

ב"כ התובע: עו"ד אריאל פרויליך ועו"ד רן פרויליך
ב"כ הנתבעת: עו"ד אלון בלגה

פסק דין

1 תביעה לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים התשל"ה-1975 (להלן: חוק הפיצויים). המחלוקת
2 נסבה על שיעור הנזק בלבד.

3

4

התובע והתאונה

5

6 1. התובע, יליד 1970 (בן כ-52), נשוי פעם שנייה ואב לשתי בנות בוגרות מנישואיו הקודמים, עוסק
7 בתחום אבטחת מידע ופתרונות תוכנה והוא אחד מבכירי רוכבי האופנועים הכבדים בישראל.

8

9 2. ביום 10.2.2017 נפגע התובע בתאונת דרכים. במהלך נסיעה פרטית, עת רכב על אופנועו, החליק
10 התובע בסיבוב חד בכביש, איבד שליטה על האופנוע, נפל ונפגע.

11

12 ממקום התאונה הובהל התובע באמבולנס לבית החולים "הדסה", שם אובחנו, בין היתר, חבלה
13 בעמוד השדרה עם שבר דחוס בחוליה T10 וסממנים של שיתוק בגפיים התחתונות, שברים
14 מרוסקים באגן, שברים בקרסול ובכף רגל ימין, קרע בעורק ראשי במפשעה עם דימום פנימי
15 מאסיבי, שטפי דם, חבלות בשתי הברכיים ופיצעי שפשוף מרובים בגפיים התחתונות.

16



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1 התובע אושפז בבית החולים, תחת הרדמה כללית בוצעו ניתוח לתיקון הקרע בעורק המפשעה,
2 ניתוח לקיבוע חוליות T8-T12 בעמוד השדרה וניתוח נוסף לקיבוע השברים באגן בשני מקומות
3 שונים, ניתנו 11 מנות דם וטיפול תרופתי נגד זיהום. לאחר 30 ימי אשפוז, הועבר התובע להמשך
4 אשפוז שיקומי במחלקה נויירולוגית בבית החולים "שיבא" תל השומר, שם שהה באשפוז מלא
5 במשך 105 ימים. משם, הועבר התובע להמשך טיפול שיקומי במסגרת של אשפוז יום בבית
6 החולים "הרצפלד" בגדרה למשך כחמישה חודשים נוספים.

7
8 לאחר שחרורו, טופל התובע במרפאות קופת חולים, במרפאה האורתופדית בבית החולים
9 "הדסה", במרפאת נפגעי חוט שדרה בבית החולים "שיבא" תל השומר, במרפאות כאב
10 ובמרפאה אורולוגית בבית החולים "אסותא" באשדוד. בנוסף, ביצע התובע טיפולי פיזיותרפיה
11 וטיפולי רפואה משלימה רבים.

הנכות הרפואית

12
13
14
15 3. לתובע מונו שישה מומחים רפואיים, אשר קבעו את נכויותיו הצמיתות לפי תקנות הביטוח
16 הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן: **התקנות**).

17
18 בתחום האורתופדיה – פרופ' משה סלעי קבע בחוות דעתו כי לתובע נותרה נכות אורתופדית
19 משוקללת בשיעור 44.6%, מתוכה 20% בגין מצב לאחר קיבוע שברים באגן, כולל קיבוע מפרק
20 סקרו-איליאק עם הפרעות סטטיות ובהליכה, לפי סעיף 46(3) לתקנות; 10% בגין הגבלה ניכרת
21 בתנועות עמוד השדרה הגבי, לאחר קיבוע בין חוליתי D8-12 לפי סעיף 37(6)ב' לתקנות; 5%
22 בגין פגיעה חלקית בשריר הקודריצפס משמאל, לפי סעיף 51(5)א' לתקנות; 10% בגין מצב
23 לאחר שברים בקרסול ובכף רגל ימין עם השפעה קלה על כושר הפעולה כללי והתנועות, לפי
24 סעיף 35(1)ב' לתקנות; ו-10% בגין מצב לאחר שברים בקרסול ובכף רגל שמאל עם השפעה קלה
25 על כושר הפעולה כללי והתנועות, לפי סעיף 35(1)ב' לתקנות. לאחר חקירתו בישיבת ההוכחות,
26 פרופ' סלעי מצא לנכון להפחית את הנכויות שקבע בקרסוליים מ-10% בכל קרסול ל-6.66%.
27 בכל קרסול (עמודים 10-11 לפרוטוקול). נכותו האורתופדיה המשוקללת של התובע לאחר
28 החקירה היא בשיעור 40%.

29



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

- 1 בתחום הנוירולוגיה – פרופ' מנחם שדה קבע כי לתובע נותרה נכות צמיתה בשיעור 50% בגין
2 שבר גבי ונוק לחוט השדרה המתבטא בחולשה בגפיים תחתונות וירידה בתחושה בפלג הגוף
3 התחתון, לפי סעיף 29(ב) לתקנות. המומחה לא נחקר על חוות דעתו.
4
5 בתחום הפסיכיאטריה – ד"ר ירמי הראל קבע כי לתובע קיימת הפרעה קלה בתפקוד הנפשי עם
6 הגבלה של כושר העבודה, וכי נותרה לו נכות צמיתה בשיעור 10% בגין הפרעה תגובתית
7 הסתגלותית עם מאפייני חרדה ודכאון בדרגת חומרה קלה, לפי סעיף 34(ב2) לתקנות.
8
9 בתחום הכירורגיה הפלסטית – ד"ר מוריס טופז קבע כי נכותו המשוקללת של התובע היא
10 בשיעור של 12.35% לפי סעיף 75(1)ב' לתקנות, מתוכה: 2% בגין צלקות בגב; 3% בגין צלקות
11 בולטות בעכוזים; 2% בגין צלקת בולטת בקרקפת; 3% בגין צלקת בולטת בירך שמאל; ו-3%
12 בגין צלקת בולטת בקרסול ימין. המומחה ציין כי רק נכות זו האחרונה היא תפקודית, שכן מצב
13 הצלקת עלול להחמיר בעתיד בשל פציעות חוזרות עקב שינויים במצבו הבריאותי של התובע
14 בשל מחלות רקע שאינן נוגעות לתאונה, ועל כן הנכות עשויה לגדול ל-5%.
15
16 בתחום האורולוגיה – פרופ' פנחס לבנה קבע לתובע נכות משוקללת בשיעור של 9.75%, מתוכה
17 5% בגין פגיעה בשלפוחית השתן והפרעה במתן שתן לפי סעיף 23(2)א' מותאם לסעיפים I-II
18 לתקנות ו-5% בגין החמרה בהפרעות בתפקוד המיני לפי פריט 24(8)א' ו-ב' מותאם לתקנות.
19
20 בתחום רפואת הכאב – ד"ר מרגריטה לקר לייבזון קבעה כי לתובע נכות צמיתה משוקללת
21 בשיעור של 23.05%, מתוכה 10% בגין כאב סומאטי ונוירופתי בגב תחתון ובאגן; 10% בגין כאב
22 נוירופתי בקרסול ימין; ו-5% בגין כאב נוירופתי בירך שמאל. בתשובות לשאלות הבהרה (במ/2)
23 אישרה המומחית כי הנכויות בתחום הכאב שקבעה נובעות מהפגיעה האורתופדית, אך הסבירה
24 כי יש להבדיל בין הנכות שהיא קבעה בגין כאב לבין הנכות שקבע פרופ' סלעי בגין הפגיעה
25 האורתופדית (המתייחסת לפגיעות מסוג הגבלת תנועה, השפעה על כושר הפעולה הכללי,
26 הפרעה סטטית ובהליכה ופגיעה חלקית בשריר). המומחית הבהירה כי לשיטתה אין חפיפה, אף
27 לא חלקית, בין הנכויות שנקבעו בתחום האורתופדי לבין הנכויות שקבעה בתחום הכאב.
28 הנתבעת מציינת כי המומחית קבעה את אחוזי הנכות באופן "חופשי", ללא תקנה כזו או אחרת
29 וטוענת כי נפלה טעות משפטית בקביעתה, שכן ניתן להעניק נכות נוספת בגין כאב רק כשמדובר
30 במחלה או בתסמונת נפרדת ולא כשמקור הכאבים הוא בנכות בגינה כבר קיבל התובע אחוזי
31 נכות. על אף האמור, המומחית לא זומנה לחקירה.
32



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1 .4 בסופו של יום, הוסכם בין הצדדים כי נכותו הרפואית המשוקללת של התובע היא בשיעור של
2 82% (עמוד 98 לפרוטוקול, שורה 16).

הנכות התפקודית והגריעה מכושר ההשתכרות

3
4
5
6 .5 התובע סיים בשנת 1999 לימודים מקצועיים של הנדסת תוכנה, הנדסת רשתות ואבטחת מידע
7 והוא עובד בתחום זה משנת 2000. עד שנת 2011 עבד התובע כעצמאי בתחום ובשנת 2011 החל,
8 מבחירתו, לעבוד כשכיר.

9
10 .6 משנת 2013 עובד התובע בחברה העוסקת במתן פתרונות בתחום אבטחת המידע ללקוחות
11 ברחבי העולם. לאחר התאונה, התובע חזר לעבודתו באותה חברה, בחצי משרה, וכך הוא עובד
12 עד היום (ראו את אישור המעסיק מיום 28.1.2021 לפיו היקף משרתו של התובע עומד על 50%
13 מאז חזרתו בדצמבר 2017, בהתאם להוראת רופא תעסוקתי (עמוד 260 לראיות התובע)). לצד
14 האמור וכפי שכבר צוין, התובע מוכר – כלשונו – כ"עמוד תווך בקהילת רוכבי הדו גלגלי
15 בישראל מזה למעלה מ-20 שנה" (סעיף 17 לתצהיר התובע). התובע הוא מבכירי האופנוענים
16 בישראל, משמש כיושב ראש של מועדון אופנועים, מקים ויוצר אתר אינטרנט ידוע בתחום
17 האופנועים הכבדים הנושא את שמו, מנהל פורומים וקבוצות בפייסבוק, כותב במדיה דיגיטלית
18 ובמגזינים של אופנועים כבדים ומארגן טיולי אופנועים כבדים בארץ ובעולם. גם לאחר
19 התאונה, על זאת אין חולק, התובע ממשיך בפעילותו בתחום זה.

20
21 על רקע זה, חלוקים הצדדים ביניהם בדבר שיעור נכותו התפקודית של התובע והשפעת התאונה
22 על כושר השתכרותו.

23
24 .7 התובע טוען כי נכותו הרפואית משקפת את נכותו התפקודית. נטען כי הנכויות האורתופדיות
25 שנקבעו, בגב, באגן וברגליים, הן תפקודיות ביותר ומתבטאות בכאבים עזים, מגבלות תנועה,
26 קשיים בישיבה, בעמידה ובהליכה. מדובר בנכויות קשות, המגבילות אותו בכל תפקודיו
27 ובעבודתו. נטען כי התובע סובל משיתוק חלקי של פלג הגוף התחתון, חולשה חמורה ברגליים,
28 התכווצויות שרירים לא רצוניות ברגליים, כאבים נוירופתיים חמורים בגב, באגן וברגליים
29 ומגבלות תנועה בגב, באגן ובשתי הרגליים. על אלה מתווספת נכות נפשית, שהיא תפקודית בפני
30 עצמה ומתבטאת, בין היתר, בהפרעות בשינה, בקשיים רגשיים ובפגיעה במוטיבציה.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1
2 בכל הנוגע להמשך עיסוקו באופנועים הכבדים, התובע מבהיר כי פעילותו בתחום זה מגדירה
3 אותו ואת אישיותו. לדבריו: "העיסוק הזה הוא חלק בלתי נפרד ממני, וחלק חשוב מהליך
4 השיקום הנפשי שלי, ומהמאבק שלי לנהל חיים נורמליים ככל האפשר. כשאני רוכב על אופנוע,
5 תחושת החופש והאדרנלין עוזרים לי להתגבר על הכאבים" (סעיף 18 לתצהיר התובע). נטען כי
6 מאמציו להמשיך בפעילות המוטורית, למרות פגיעתו הקשה, מהווים דוגמה לניזוק שמקיים
7 את חובתו להקטין את נזקיו. התובע הדגיש כי לא הסתיר מהנתבעת את פעילותו במסגרת
8 קהילת רוכבי הדו גלגלי, הצהיר על כך במענה לשאלון שנשלח אליו והתמונות שהציגה הנתבעת
9 גלויות והתובע הוא שהעלה אותן לרשתות החברתיות.

10
11 התובע מוסיף וטוען כי עד לתאונה הוא עבד במשרה מלאה, במשך שעות רבות כל יום, זכה
12 להערכה מהממונים עליו והתקדם בתפקידים, באחריות ובשכר. תפקידיו כללו ייעוץ, התקנה,
13 הטמעת מוצרי החברה והדרכות ישירות של לקוחותיה באתריהם ברחבי העולם. העבודה
14 הייתה כרוכה בשעות רבות ורצופות, פגישות, הרצאות ונסיעות רבות לחו"ל, אף יותר מפעם
15 בחודש (סעיף 24 לתצהיר התובע). לאחר התאונה, כך נטען, התובע חזר לעבוד בהיקף של חצי
16 משרה בלבד וכך הוא עובד עד היום, תוך שהוא מתקשה בישיבה ממושכת מול המחשב, נאלץ
17 לקום מהכסא פעמיים-שלוש בכל שעת עבודה ונדרש להפסקות רבות למנוחה במהלך שעות
18 העבודה. כל אלה, גורמים לפגיעה חמורה בריכוז ובאיכות העבודה. כמו כן, בימים מסוימים,
19 כאביו מחמירים עד שהוא מתקשה לקום מהמיטה ונשאר בה כמעט כל שעות היום (סעיפים
20 33-34 לתצהיר התובע). התובע טוען כי הוחלף על ידי עובד אחר בתפקידו הקודם בחברה, הורד
21 בדרגה לתפקיד עם אחריות פחותה ומעורב בפרויקטים פשוטים יותר, ביחס לאלה שהיה
22 מופקד על ביצועם לפני התאונה. התובע מדגיש כי החברה בה עבד נמכרה לחברה בינלאומית
23 גדולה, שהנהלתה נמצאת בארצות הברית. התובע ושני העדים מטעמו – מר טל יפה (להלן: **מר**
24 **יפה**) ואשת התובע – העובדים עמו באותה חברה, הצהירו כי מאז התאונה, הנהלת החברה
25 שקלה פעמיים לפטרו (סעיף 36 לתצהיר התובע; סעיף 7 לתצהיר מר יפה וסעיף 19 לתצהיר
26 אשת התובע). משרתו של התובע, כך נטען, אינה מובטחת והעובדה שהוא עושה מאמצים
27 כבירים כדי להחזיק בה צריכה להיזקף לזכותו במסגרת חובת הקטנת הנזק, ואין בה כדי ללמד
28 על הפגיעה העתידית בכושר השתכרותו. עוד נטען כי אם התובע יפוטר, ספק אם ימצא מעביד
29 שיסכים להעסיקו במגבלותיו, בהיקף עבודה מצומצם של חצי משרה. אף אם ימצא מעסיק
30 כזה, שכרו יהיה נמוך בהרבה משכרו כיום (סעיף 35 לתצהיר התובע). לאור האמור, סבור
31 התובע כי יש להעמיד את שיעור הגריעה מכושר השתכרותו העתידי על 75%.

32



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

- 1 .8. הנתבעת מצידה רואה את תפקודו של התובע באור שונה לחלוטין. נטען כי אין בנכויות
2 הרפואיות שנקבעו לתובע כדי להגביל או להשפיע על תפקודו מבחינה פיזית, חברתית ובתחום
3 עיסוקו. תפקודו של התובע לאחר התאונה טוב בהרבה מזה שביקש להציג, כעולה, כך על פי
4 הנתבעת, ממסכת הראיות שפרסה הנתבעת בפני בית המשפט.
5
6 הנתבעת מדגישה כי התובע חזר לרכב על אופנועים בגדלים ומסוגים שונים וכי למרות טענותיו
7 כי מגבלותיו התפקודיות מונעות ממנו לנסוע לחו"ל, הוא מרבה בנסיעות, הן לצרכי עבודה והן
8 למטרות הנאה ובילוי, בארץ ובחו"ל. הנתבעת מוסיפה ומציינת כי למרות שהתובע הקפיד
9 להגיע לבדיקותיו אצל כל המומחים עם מקל הליכה, הרי שבתמונות המעקב שהציגה, התובע
10 נראה ללא מקל הליכה, בין השאר כשהוא מעביר הדרכה בעמידה (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות
11 5-1) ועורך קניות בחנות גדולה למוצרי צריכה ביתיים (עמוד 22, שורה 5-11). התובע גם אישר
12 בחקירתו כי אינו נעזר במקל לצורך הליכה מהחניה למשרד במקום עבודתו (עמוד 38, שורות
13 17-18).
- 14
15 באשר לגריעה מכושר השתכרותו של התובע, טוענת הנתבעת כי העובדה שהתובע חזר לעבודתו,
16 אצל אותו מעסיק, בחודש דצמבר 2017, מקנה לבית המשפט אספקלריה רחבה בכל הנוגע
17 להשלכות התאונה על השתכרותו בפועל. הנתבעת מבססת את טיעונה על חזקת ההמשכיות
18 וסבורה כי יש לקבוע ש"מה שהיה הוא שיהיה". נטען כי משחזר התובע לעבודתו והוא מתמיד
19 בה למעלה מ-4.5 שנים, אין שום סיבה להניח כי בשנות ההשתכרות שנתרו, יגרמו לתובע
20 הפסדי שכר העולים על אלה שנגרמו לו בשנים שחלפו מאז התאונה. הפסדי השתכרות אלה
21 בפועל, באחוזים, ביחס לשכרו של התובע עובר לתאונה, נעים בין 49% (בשנה שלאחר התאונה)
22 לכ-30%. הנתבעת מדגישה כי זולת עדותו של התובע, עדות בעל דין מעוניין, לא הוצגה בפני בית
23 המשפט שום עדות רלבנטית או מסמך שיכולים לתמוך בטענתו לקשיים או פגמים בתפקודו
24 לאחר התאונה. בנוסף, התובע לא זימן ולו עד אחד הממונה עליו לצורך הוכחת "סכנת פיטורין"
25 ריאלית. העדים שזימן התובע – מר יפה ואשתו – לא תרמו להוכחת טענותיו בהקשר זה. כך,
26 מר יפה, אישר בחקירתו כי הוא חבר קרוב של התובע ללא קשר לעבודתם, כי מעולם לא היה
27 ממונה על התובע (עמוד 72 לפרוטוקול, שורות 20-22), כי ידיעותיו (שפורטו בסעיף 7 לתצהירו)
28 ניזונות מדברים ששמע מאחרים וכי הוא עצמו לא השתתף בשום ישיבה שבה נידונו תפקודו של
29 התובע או המשך העסקתו (עמוד 74, שורות 13-27). התובע עצמו אישר בחקירתו כי לאחר
30 מכירת החברה לחברה האמריקאית היו פיטורים ועזיבות של עובדים (עמוד 39, שורות 30-31),
31 אך אף אחד לא איים עליו באופן ישיר בפיטורים, הוא לא קיבל במשך 4.5 השנים מאז שחזר
32 לעבודה כל מכתב או פניה על חוסר שביעות רצון מתפקודו ולא זומן מעולם לשימוע או נזיפה



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

- 1 (עמוד 40, שורות 19-26). התובע גם בחר שלא לצרף לתצהירו את חוזה העבודה המפרט את
2 תנאי העסקתו (עמוד 34, שורות 7-24). לבסוף, מציינת הנתבעת כי התובע מבצע לעתים עבודות
3 יעוץ בשכר לאחר שעות העבודה (עמוד 31, שורה 22). נוכח האמור, סבורה הנתבעת כי יש
4 להעמיד את שיעור הגריעה מכושר השתכרותו של התובע על 30%, בדומה להפסדי השכר בפועל
5 שהיו לתובע בארבע השנים האחרונות.
6
7 9. המומחה בתחום האורתופדיה, פרופ' סלעי, נחקר ארוכות בכל הנוגע לתפקודו של התובע.
8 המומחה ציין בחוות דעתו כי הוא מעריך שהתובע "יזדקק למקל הליכה באופן קבוע והוא
9 מוגבל לעבודה שאינה כרוכה בהליכה או עמידה או ישיבה ממושכים ורצופים" (עמוד 4 לחוות
10 הדעת). בחקירתו, הוצגו למומחה תמונות מחשבון הפייסבוק של התובע, שבהן נראה התובע
11 רוכב על אופנועים כבדים ומטייל בעולם וכן תמונות שבהן התובע נראה ללא מקל הליכה. פרופ'
12 סלעי הבהיר כי התובע יכול ללכת ללא מקל הליכה מרחק של כ-500 מטרים ולהעביר הרצאה
13 בעמידה ללא מקל (עמוד 14 לפרוטוקול, שורה 10). מדובר "בפעולות שאינן כרוכות בהליכה
14 ממושכת, נגיד יציאה מהאוטו בכניסה לסופר או מרחקים שאינם גדולים במיוחד" (עמוד 13,
15 שורות 24-25), לאחר מכן התובע יתקשה, גם בהינתן שיש לו נכויות נוספות (עמוד 23, שורות
16 16-18). המומחה נחקר בנוגע לעבודתו של התובע והבהיר כי הלה יכול לעבוד מול מחשב
17 בישיבה ולתת ייעוץ ללקוחות, אך יידרש לעשות כל שעתיים שלוש הפסקה של כמה דקות כדי
18 להשתחרר ולהמשיך בעבודתו (עמוד 17, שורה 10), כי "בעבודה עם הפסקות מסוימות הוא יכול
19 לחזור" (עמוד 17, שורה 23) וכי "בתחום העבודה הוא יוכל לחזור למשרה לפחות כמעט מלאה"
20 (עמוד 19, שורות 10-12). עוד אישר המומחה כי מבחינת צרכים אישיים, התובע עצמאי לחלוטין
21 (עמוד 21, שורות 3-4), יכול לערוך "קניות של סופר של שלוש ארבע קילו, הוא יכול לשאת, אין
22 לו נזק או נכות בידיים" (עמוד 22, שורות 26-28). בכל הנוגע לכך שהתובע ממשיך לרכב על
23 אופנועים כבדים לאחר התאונה, השיב פרופ' סלעי כי הוא "מכיר לא מעט רוכבי אופנוע בעבר
24 ובהווה עם פגיעות דומות, שהדרייב לרכיבה התגבר על הכאב והקשיים, והם רוכבים ימים
25 ושעות... שעושים את אותם דברים באותם מאמצי קיצוץ" (עמוד 16, שורות 21-23 ועמוד 18,
26 שורות 19-20). בסיכומם של דברים, הבהיר המומחה שכל הפעילויות שנראות בתמונות אינן
27 משפיעות על חוות דעתו ואין בהן כדי לשנות מקביעותיו (עמוד 24, שורה 25-31).
28
29 10. כידוע, יש להבחין בין נכות רפואית לנכות תפקודית ולשיעור הגריעה מכושר ההשתכרות של
30 הניזוק. הנכות הרפואית, כך נפסק לא אחת, משמשת נקודת מוצא להערכת הנכות התפקודית
31 והגריעה מכושר השתכרותו של התובע (ע"א 3049/93 גירוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד (2) 792
32 (1995)). עם זאת, על בית המשפט להוסיף ולבחון כל מקרה לגופו, על פי נתוניו של התובע



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1 המסוים ובהתאם לראיות שהוצגו בפניו, ולהעריך את השפעת הפגיעה על תפקודו ועל יכולתו
2 לשוב ולהשתכר. לעניין זה יובאו בחשבון, בין השאר, אופי הפגיעה ומהותה, גילו של התובע,
3 השכלתו וכישוריו, עיסוקו, השינויים שחלו בשכרו לאחר התאונה, יכולתו להשתקם וכיוצא
4 באלה.

5

6 11. לאחר שמיעת הראיות ובחינת מכלול הנתונים שהובאו בפני, עולה תמונה מורכבת באשר
7 לתפקודו של התובע ולהשפעת התאונה על כושר השתכרותו.

8

9 **מחד גיסא**, לא ניתן להתעלם מן המסכת הראייתית שהנתבעת הניחה. כך, מחקירתו של התובע
10 ומן התמונות שהוצגו (נ/1) עולה כי מסוף שנת 2017 ועד לתקופת הקורונה, התובע הרבה
11 בנסיעות לכל רחבי העולם במסגרת עבודתו ולמטרות הנאה וטיול. הוכח, בין השאר, כי
12 באוגוסט 2017 יצא התובע לטיול בפראג במהלכו נישא לאשתו (עמוד 63 לפרוטוקול, שורה 28);
13 בשנת 2018 נסע התובע לקורס רכיבה מקצועית באיטליה (עמוד 49, שורה 1) ולנסיעת עבודה
14 בת כשבועיים לארצות הברית (עמוד 48, שורה 16); בשנת 2019 טס לנסיעות עבודה לליסבון
15 ולציריך (עמוד 47, שורות 22 ו-26); לטיול רכיבה בן שבוע בהרי הדולומיטים באיטליה (עמוד
16 56, שורה 4), טיול בשטח הררי מפותל, שהצריך רכיבה מאומצת בת מספר שעות כל יום ונפרס
17 על פני 1,700 ק"מ (עמוד 59, שורה 26); לטיול ביוון (עמוד 64, שורה 30); ובשנת 2020 נסע
18 לנסיעת עבודה לספרד (עמוד 66, שורה 17). בחקירתו אישר התובע כי הוא ממשיך לבצע מבחני
19 דרך לאופנועים כבדים (עמוד 28, שורה 17); מארגן ומשתתף בטיולי אופנועים בתדירות קבועה,
20 פעם בחודש (עמוד 68, שורה 14); מאז התאונה הוא רכש מספר אופנועים כבדים (עמוד 29,
21 שורה 11); והשתתף לאחרונה בקורס צלילה חופשית (עמוד 62, שורה 9 וכן נ/2). נוכח האמור,
22 קיים קושי לקבל את טענת התובע כי נכויותיו מגבילות את אפשרותו לטוס לחו"ל לצרכי
23 עבודתו ומהוות מכשלה תפקודית, טענה שאינה מתיישבת עם נסיעותיו המאתגרות כחלק
24 מתחביבו. על זאת יש להוסיף כי עבודתו של התובע אינטלקטואלית והוא אינו סובל מפגיעה
25 בפן הקוגניטיבי וכי חלק מהנכויות שנותרו לו אינן בהכרח תפקודיות. לא למותר לציין גם כי
26 פרופ' סלעי קבע, כזכור, כי בתחום העבודה, התובע "יוכל לחזור למשרה לפחות כמעט מלאה"
27 (עמוד 19, שורות 10-12).

28

29 **מאידך גיסא**, אין בידי לקבל במלואה את עמדת הנתבעת לפיה הפסדיו המוכחים של התובע
30 בשנים שלאחר התאונה – בשיעור של כ-30% – צריכים להוות את הבסיס לחישוב הגריעה
31 מכושר השתכרותו של התובע בעתיד. אין חולק כי פגיעותיו של התובע בתאונה קשות. התובע
32 סובל מצבר של נכויות גבוהות, בתחומים שונים, דבר שמגדיל את חומרת הפגיעה התפקודית



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1 בכל מישורי החיים. לעניין זה כבר נפסק כי "ככל שהנכות הרפואית גבוהה, גם אם אינה פוגעת
2 באינטלקט וביכולות הקוגניטיביות כהוא זה, אין להתעלם הימנה גם במבט צופה פני עתיד,
3 שכן מעבר לשינויים רפואיים אפשריים, לתנודות כלכליות יוודע לא אחת (אם גם לא תמיד)
4 אפקט מעשי רב יותר כשהמדובר בבעל נכות גבוהה" (ע"א 4716/07 פלוני נ' כלל חברה לביטוח
5 בע"מ, פסקה י"ד (13.7.2009). וראו גם את ע"א 2577/14 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי
6 רכב בע"מ, פסקה 7 (11.1.2015)). משך הזמן שחלף מאז התאונה, למעלה מחמש שנים, אכן
7 נותן צוהר להערכת הגריעה מכושר השתכרותו של התובע בעתיד, אך בשים לב לשנות העבודה
8 הרבות הצפויות לו (כ-15 שנה), אין די בו כדי להוביל למסקנה ש"מה שהיה הוא שיהיה". יש
9 לקחת בחשבון כי בחלוף השנים, עלולה השתכרותו של המערער להיפגע בשל מגבלותיו הפיזיות.
10
11 אוסיף ואציין כי נתתי דעתי לכך שהתובע לא זימן לעדות מי מהממונים עליו ואף משך את
12 תצהירה של מנהלת משאבי אנוש במקום עבודתו, אשר אמורה הייתה לשפוך אור על תפקודו
13 בעבודה לאחר התאונה ועל האפשרות שיפוטר בעתיד (הודעת התובע מיום 2.2.2022). התובע
14 הסתפק, כאמור, בעדויות אשתו וחברו, מר יפה, שמסר כי הוא "יודע בוודאות שהיו דיבורים"
15 על פיטוריו (עמוד 43 לפרוטוקול, שורה 9). ואולם, על אף המסד הראייתי החלקי שבחר התובע
16 להציג, לא מצאתי מקום לקבל את גישת הנתבעת לפיה התובע חסין מפיטורים ולא צפויה לו
17 סכנה של היפלטות לשוק העבודה. בהקשר זה התברר כי במקום עבודתו של התובע חלו תמורות
18 במרוצת השנים. כך, החברה הישראלית בה עבד התובע נמכרה בשנת 2019 לחברה אמריקאית,
19 שנרכשה אף היא על ידי חברה אחרת (עמוד 36 לפרוטוקול). כיום, התובע מועסק בחברה
20 האמריקאית, שהשלוחה הישראלית שלה מונה כ-80 עובדים והנהלתה הראשית נמצאת
21 בארצות הברית. החלטות בנושא פיטורי עובדים יכולות להתקבל הן על ידי מנהליו הישירים
22 של התובע בארץ, והן על ידי ההנהלה הראשית של חברת האם בארצות הברית (סעיפים 22 ו-
23 31 לתצהיר התובע). הובהר כי בשנת 2019, לאחר מכירת החברה הישראלית ורה-ארגון שערכה
24 החברה האמריקאית, פוטרו חלק מהעובדים הישראלים וכי בשנים האחרונות התחלפו 3-5
25 מנהלים של התובע בחברה, בארץ ובארצות הברית (עמודים 39-40 ועמוד 41, שורות 26-32).
26 התובע ממשיך לעבוד תחת אותו חוזה עבודה, בחצי משרה, ולא דובר עמו באופן ישיר על
27 פיטורים, אך מן האמור עולה שיש טעם בטענת התובע כי "לא לעולם חוסן", ואין בידי לקבוע
28 כעובדה שלא יחול שינוי במצבו התעסוקתי של התובע ב-15 השנים הבאות.
29
30 12. לאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים שפורטו, מצאתי כי ניתן להגיע לתוצאה מאוזנת
31 וראויה תוך פסיקת סכום גלובלי, זאת כפי שיבואר להלן.
32



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

הנזק

בסיס השכר

13. שכרו השנתי של התובע בשנה שקדמה לתאונה (שנת 2016) עמד על סך 424,504 ₪ ברוטו, ולאחר ניכוי מס - 324,913 ₪.

תקרת השכר המרבית שיש להביא בחשבון היא שילוש השכר הממוצע במשק על פי "חוק הקורונה" (חוק השכר הממוצע (הוראת שעה – נגיף קורונה החדש), תשפ"א-2020) בניכוי מס הכנסה, לאמור: סכום שנתי בסך 292,872 ₪ (ברוטו בניכוי מס) ושכר חודשי בסך 24,406 ₪.

הפסדי השתכרות לעבר ולעתיד והפסדי פנסיה

14. כאמור, התובע עובד משנת 2013 באותו מקום עבודה. הגם שרופאיו המליצו לו על חופשת מחלה מלאה עד לחודש 5/2018, התובע שב לעבוד בחודש 12/2017, לאחר כעשרה חודשי היעדרות מלאים, בהיקף של חצי משרה וכך הוא עובד עד היום.

15. מוסכם על הצדדים כי מאחר ששכרו של התובע לפני התאונה עלה על שילוש השכר הממוצע במשק, יש לחשב את הפסדי השכר בעבר תוך השוואה בין הכנסתו השנתית של התובע אלמלא התאונה לבין הכנסתו השנתית בפועל (השתכרותו במומו), ואת התוצאה (ההפסד השנתי באחוזים) יש להגביל בתקרת שילוש השכר הקבועה בחוק (סעיף 44 לסיכומי התובע וסעיף 25 לסיכומי הנתבעת).

עם זאת, בין הצדדים שנויה מחלוקת באשר לבסיס השכר אותו היה התובע מרוויח אלמלא התאונה. התובע סבור שכדי לחשב נכונה את הפסדי שכרו בעבר, יש להביא בחשבון עליה הדרגתית בשכרו בשיעור של 8% בשנה, שהייתה צפויה אלמלא נפגע בתאונה. נטען כי אם לא היה נפגע בתאונה, שכרו היה עולה מדי שנה בגלל קידום, ותק, בונוסים המקובלים בענף ועליית שכר הדרגתית טבעית בשוק ההיי-טק. עוד נטען כי מתלושי השכר לשנים 2016-2021, ניתן לראות עליה של 4% לערך מדי שנה בשכר היסוד בלבד, זאת ללא קידום ובונוסים וללא קשר להיקף המשרה המצומצם שהתובע עובד בו מאז התאונה. התובע מציין לעניין זה כי מאז התאונה הוא מפסיד תוספות שכר רבות עבור עבודה בשעות נוספות, נסיעות לחו"ל, בונוסים ועוד (סעיף 28 לתצהיר התובע) וטוען כי אלמלא פגיעתו, היה ממשיך להתקדם בתפקידים



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

- 1 בחברה ושכרו היה ממשיך לעלות עם השנים (ראו גם עמוד 33 לפרוטוקול, שורות 30-33).
2 הנתבעת מצדה, סבורה שיש לחשב את שיעור הפסדי השכר לעבר בהשוואה להכנסתו של התובע
3 ערב התאונה, בשנת 2016. נטען כי התובע הגיע בשנים שלפני התאונה לשכר יציב ולא היה צפוי
4 להשביח את שכרו.
5
6 16. בחינת נתוני שכרו של התובע לפני התאונה על רקע התשתית הראייתית שהובאה בפני, מעלה
7 כי יש לקבל את טענות הנתבעת בעניין זה (דו"ח רציפות ביטוח וכן טופסי 106 לשנים 2021-
8 2016 סומנו במ/1). בהתאם לדו"ח רציפות הביטוח, התנודות בשכרו של התובע בשנים שלפני
9 התאונה אינן מצביעות על מגמת עליית השכר הנתענת (השכר החודשי ברוטו היה בשנת 2014
10 – 34,688 ₪; בשנת 2015 – 33,523 ₪; ובשנת 2016 – 35,375 ₪, וראו גם את חקירת התובע
11 בעניין זה, בעמוד 41 לפרוטוקול, שורה 5-7). התובע בחר, כזכור, לוותר על עדותה של מנהלת
12 משאבי האנוש במקום עבודתו ואף לא צירף את הסכם העסקתו. משכך, מקובלת עלי עמדת
13 הנתבעת לפיה התובע הגיע בשנים שלפני התאונה לשכר יציב ומכל מקום, לא עלה בידיו להוכיח
14 כי היה צפוי להשביח את שכרו. שכר התובע שיובא בחשבון לצורך חישוב הפסדי השתכרותו
15 יהא, אפוא, שכרו ערב התאונה, בשנת 2016, קרי: 324,913 ₪ (ברוטו בניכוי מס) לשנה.
16
17 17. מכאן, לחישוב הפסדי השכר בעבר.
18
19 בשנת 2017 – התובע נעדר מן העבודה 10 חודשים ושב לעבוד בחודש 12/2017. בשלושת חודשי
20 ההיעדרות הראשונים – ממועד התאונה (10.2.2017) ועד אמצע חודש 5.2017 – קיבל התובע
21 שכר מלא על חשבון ימי מחלה צבורים. מאמצע חודש 5/2017 ועד לחזרתו לעבודה לא קיבל
22 התובע שכר. התובע השתכר במומו סך של 165,117 ₪ (ברוטו בניכוי מס). מדובר בהפסד בשיעור
23 של 49% ביחס לשכרו בשנת 2016 (324,913 ₪). משכך, ההפסד השנתי מתקרת השילוש הוא
24 בסך 143,507 ₪ (292,872 * 49%). בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום לפסוק לתובע פיצוי בגין
25 שווי ימי המחלה שנגרעו, משלא נטען וממילא לא הוכח כי הסכם העבודה מקנה זכות לפדיון
26 ימי מחלה.
27
28 בשנת 2018 – התובע השתכר במומו סך של 237,236 ₪ (לא שולם מס). מדובר בהפסד בשיעור
29 של 27% ביחס לשכרו בשנת 2016. משכך, ההפסד השנתי מתקרת השילוש הוא בסך 79,075 ₪
30 (292,872 * 27%).
31



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

- 1 בשנת 2019 – התובע השתכר במומו סך של 201,041 ₪ (ברוטו בניכוי מס). מדובר בהפסד
2 בשיעור של 38% ביחס לשכרו בשנת 2016. משכך, ההפסד השנתי מתקרת השילוש הוא בסך
3 111,291 ₪ $(292,872 * 38\%)$.
- 4
- 5 בשנת 2020 – התובע השתכר במומו סך של 228,989 ₪ (ברוטו בניכוי מס). מדובר בהפסד
6 בשיעור של 30% ביחס לשכרו בשנת 2016. משכך, ההפסד השנתי מתקרת השילוש הוא בסך
7 87,861 ₪ $(292,872 * 30\%)$.
- 8
- 9 בשנת 2021 – התובע השתכר במומו סך של 233,090 ₪ (ברוטו בניכוי מס). מדובר בהפסד
10 בשיעור של 28% ביחס לשכרו בשנת 2016. משכך, ההפסד השנתי מתקרת השילוש הוא בסך
11 82,004 ₪ $(292,872 * 28\%)$.
- 12
- 13 בשנת 2022 – בהעדר נתונים, מאחר שהתובע עובד באותו מקום עבודה ובשים לב לממוצע
14 הפסדיו בארבע השנים שלאחר התאונה, נפסק פיצוי בסך של 73,218 ₪ (לפי הפסד של 30%,
15 למשך 10 חודשים).
- 16
- 17 הפסדי השתכרותו של התובע לעבר הם בסך 576,956 ₪ ובצירוף ריבית מאמצע התקופה
18 (במעוגל) – 594,000 ₪.
- 19
- 20 18. אשר להפסדי השתכרות בעתיד – בנתונים שפורטו, מצאתי לנכון להעמיד הפסדים אלה על
21 סכום גלובלי של 1,770,000 ₪. על מנת לסבר את האוזן יצוין כי הסכום משקף פגיעה של כ-
22 50% בכושר השתכרותו העתידי של התובע עד גיל פרישה (67) בכפוף לתקרת השכר הקבועה
23 בחוק. לעניין זה הובא בחשבון כי למרות שלעת הזאת הפסדי השתכרותו של התובע עומדים על
24 כ-30%, קיימת אפשרות, שאינה היפותטית וספקולטיבית גרידא, שיחול שינוי במצבו
25 התעסוקתי של התובע והוא יאלץ לעזוב את מקום עבודתו, שאז נכותו עלולה להפריע לו
26 להשתלב במקום עבודה חדש ולהשתכר בהכנסה דומה לזו שהוא משתכר כיום.
- 27
- 28 עוד אציין כי נתתי דעתי לטענת התובע לפיה אלמלא התאונה, הוא היה ממשיך לעבוד עד גיל
29 75 לפחות "בדומה לעובדים רבים בענף הזה" (סעיף 37 לתצהיר התובע). הטענה נטענה בעלמא,
30 לא הובאו נתונים רלבנטיים להוכחתה, ואף עדי התובע (מר יפה ואשת התובע), המועסקים



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1 באותה חברה, בחרו שלא להתייחס לעניין זה בתצהירם. לפיכך ובהעדר נתונים אחרים, נערך
2 חישוב הפסדי ההשתכרות, כאמור, עד גיל 67 כמקובל.
3
4 19. בהתאם לחוק ולפסיקה, יש להוסיף לסכומים שפורטו הפסדי פנסיה בשיעור של 12.5% מסך
5 הפסדי השכר לעבר ולעתיד – בסך 296,000 ₪.
6

עזרת צד ג'

7
8
9 20. בעקבות התאונה, התובע אושפז בבית החולים "הדסה" למשך חודש ימים, לאחר מכן היה
10 באשפוז מלא בבית החולים "שיבא" תל השומר למשך שלושה וחצי חודשים ובבית החולים
11 השיקומי "הרצפלד" למשך חמישה חודשים נוספים. התובע פירט כי במשך תקופות האשפוז,
12 אשתו הגיעה מדי יום לבתי החולים, שהתה עמו שעות רבות, סעדה אותו ועזרה לו בכל צרכיו
13 (סעיפים 5-7 ו-38-43 לתצהיר התובע). התובע הוסיף והצהיר כי לאחר שחרורו מהאשפוז
14 ובמשך חודשים ארוכים, הוא יכול היה ללכת רק בעזרת קביים, ובגלל חולשת פלג הגוף התחתון
15 והגפיים ונכויותיו החמורות באגן, בעמוד השדרה ובקרסוליים, הוא נזקק לליווי בכל הליכה
16 ולכל הטיפולים הרפואיים (סעיפים 39-40 לתצהיר התובע; סעיפים 8-10 לתצהיר אשת התובע).
17 נכון להיום, כך פירט התובע, הוא נעזר במקל הליכה, מוגבל מאד בהליכה, מתקשה בעמידה
18 ממושכת, אינו מסוגל לשאת חפצים כבדים, נזקק לעזרה רבה בבית ומתקשה להתלבש בכוחות
19 עצמו, להתקלח לבד, להכין לעצמו אוכל ואינו מסוגל לבצע עבודות בית בכלל (סעיפים 40-43
20 לתצהיר התובע; סעיפים 11-15 לתצהיר אשת התובע). אשת התובע הצהירה כי לאחר התאונה
21 היא נעדרה ברציפות במשך חודש מעבודתה ושהתה לצד התובע בבית החולים. בתקופה שלאחר
22 מכן, היא סעדה את התובע במשך שעות רבות, תמכה בו ועזרה לו בכל צרכיו. בהמשך, הסיעה
23 את התובע לבידיקות וביקורות בבית החולים ולאשפוז יום (סעיפים 4-10 לתצהירה). התובע
24 עותר לפיצוי בסך של כ-1,650,000 ₪ בגין שווי עזרת הזולת לעבר ועלות העזרה לעתיד. הנתבעת
25 מצדה טוענת כי התובע שב למקום עבודתו מספר חודשים לאחר התאונה ומאז הוא מתפקד
26 באופן עצמאי לחלוטין ואינו נזקק לעזרה. לפיכך, מציעה הנתבעת להעמיד את הפיצוי בגין ראש
27 נזק זה בסך של כ-120,000 ₪ לעבר ולעתיד. למען שלמות התמונה, יוזכר כי המומחה בתחום
28 האורתופדיה, פרופ' סלעי, קבע כי מבחינת צרכים אישיים, התובע עצמאי לחלוטין (עמוד 21
29 לפרוטוקול, שורות 3-4), יכול לערוך "קניות של סופר של שלוש ארבע קילו, הוא יכול לשאת,
30 אין לו נזק או נכות בידיים" (עמוד 22, שורה 26-28).

31



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

21. אין חולק כי עד כה, התובע ורעייתו לא נדרשו לעזרה בשכר (עמוד 70, שורות 18-24 ועמוד 82, שורות 26-30). התובע קיבל ומקבל את כל העזרה לה הוא נזקק מאשתו, מבנותיו וחברים נוספים. מקובל עלי כי התובע נזקק לעזרה מוגברת בתקופות האשפוז והשיקום הממושכות. כן סביר, בשים לב לצבר הנכויות ולשיעורן, שהוא יזקק בעתיד לעזרה בשל הפגיעה בפלג גופו התחתון ומגבלותיו וכי הצורך בעזרה זו עשוי לגדול עם חלוף השנים והעלייה בגיל. בנסיבות העניין, בשים לב לטיב הנכויות, לתקופות האשפוז והשיקום הממושכות, למגבלותיו של התובע, לצרכיו בגין התאונה ובהתחשב בתפקודו כיום ובכלל האתגרים העומדים ושיעמדו בפניו בעתיד, מצאתי לנכון להעמיד את הפיצוי על סכום גלובלי של 470,000 ₪ לעבר ולעתיד. על מנת לסבר את האוזן יצוין כי סכום זה משקף עזרה מוגברת למשך תקופות האשפוז והשיקום שלאחר התאונה, המוערכת ב-2,500 ₪ לחודש (לעשרה חודשים), וכן סך של כ-1,500 ₪ לחודש, כממוצע לאורך השנים (68 חודשים לעבר ו-30 שנים לעתיד, לפי תוחלת חיים מוסכמת עד גיל 82 (עמוד 98 לפרוטוקול)).

12
13
14
15

ניידות

22. התובע סובל עקב התאונה משיתוק חלקי של פלג הגוף התחתון, מחולשה של גפיו התחתונות, מעיוות בעצמות האגן ומגבלות תנועה בירך ובקרסוליים. הגבלותיו מתבטאות בצליעה, בכאבים בחלקי גוף שונים ובחוסר יציבות ניכר המקשים על התובע. התובע הצהיר כי הוא נמנע מהליכות רגליות ככל שהוא יכול ומשתמש בכלי רכב גם למרחקים קצרים (סעיף 44 לתצהיר התובע, סעיף 11 לתצהיר אשת התובע). למען שלמות התמונה יצוין כי התובע פנה למוסד לביטוח לאומי בתביעה לקצבת ניידות ואושרה לו זכאות חודשית בדרגת ניידות של 40% המשולמת לו החל מיום 1.8.2019. בנוסף, אושר לתובע תו נכה שמתחדש מעת לעת (סעיף 45 לתצהיר התובע, נספח ו' לתצהיר).

24

23. הנתבעת נכונה להניח כי בתקופת ההחלמה, לאחר השחרור מהאשפוז, נזקק התובע לנסיעות רבות לשם קבלת טיפולים רפואיים. עם זאת, סבורה הנתבעת כי לא הוכח שלתובע נדרשות הוצאות לעתיד בגין ניידות, שכן לשיטתה התובע עצמאי ביכולת התניידותו למרחקים של 500 מטר ומסוגל לנהוג בכלי רכב למרחקים ארוכים. כן מציינת הנתבעת כי לתובע היו הוצאות ניידות מרובות גם לפני התאונה. לפיכך, טוענת היא כי יש להעמיד את הפיצוי על סכום של 70,000 ₪.

30
31



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1 24. בנסיבות העניין, בהתחשב בנכויות התובע בפלג גופו התחתון ובמגבלות ההליכה שפורטו, עליהן
2 עמד המומחה גם לאחר חקירתו, מצאתי לנכון לפסוק לתובע בראש נזק זה סכום גלובלי בסך
3 של 200,000 ₪ (המשקף סך של 650 ₪ לחודש לעבר ולעתיד עד תום תוחלת החיים).

4

5

הוצאות רפואיות

6

7 25. התובע עותר לפיצוי בגין הוצאות רפואיות, לרבות הוצאות נלוות לאשפוז, תרופות, משככי
8 כאבים, קנאביס רפואי שהוא רוכש באופן קבוע, בדיקות שונות, טיפולים פסיכולוגיים,
9 טיפולים במרפאות כאב, יעוץ רפואי פרטי, אביזרי עזר רפואיים, טיפולי רפואה משלימה ודמי
10 השתתפות בתשלומי קופת חולים.

11

12 התובע מוסיף וטוען כי בביקור במרפאת כאב ביום 15.11.2017 הומלץ לו על טיפול בקנאביס
13 רפואי (עמ' 135 לראיות התובע), בחודש דצמבר 2017 ניתן לו רישיון לשימוש בקנאביס רפואי,
14 ומאז הוא מטופל בקנאביס רפואי בעלות חודשית של 750 ₪ לערך. כחלק מתנאי הרישיון, כך
15 נטען, נדרש התובע להגיע לביקורות אצל מומחה כאב פעם בשישה חודשים, בעלות של 600 ₪.
16 בהתאם לכך, טוען הוא כי עלויות הטיפול בקנאביס מסתכמות ב-850 ₪ לחודש וכי טיפולים
17 אלה אינם נכללים בסל הבריאות. התובע מוסיף וטוען כי הוא סובל מחרדות, הפרעות בשינה,
18 דיכאון, קשיים רגשיים, פגיעה בתפקוד המיני ופגיעה ביחסים עם אשתו, וכי הוא יזדקק
19 לטיפולים פסיכולוגיים בעתיד (סעיף 48 לתצהיר התובע; סעיפים 12-13 לתצהיר אשת התובע).
20 התובע מעריך את עלות הטיפולים בתחום הנפשי בסכום של 500 ₪ לחודש. עוד טוען התובע
21 להוצאות בגין טיפולים שיקומיים, טיפולי הידרותרפיה ורפואה משלימה, טיפולים תרופתיים
22 בכאב, בשלפוחית השתן ובירידה בתפקוד המיני בעלות חודשית נוספת בסך של 400 ₪. בסך
23 הכל, מעריך התובע את עלות ההוצאות החודשיות לעתיד בסכום של כ-1,750 ₪ לחודש. לפיכך,
24 עותר הוא לפיצוי בגין הוצאות, לעבר ולעתיד, בסכום מעוגל של 500,000 ₪.

25

26 26. הנתבעת טוענת כי התובע זכאי לקבל מימון מלא של הוצאותיו הרפואיות מקופת החולים בה
27 הוא חבר לאור סעיף 41(ב) לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית
28 הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), תשס"ט-2009. עוד מציינת הנתבעת כי הקבלות שצירף התובע
29 נוגעות לנסיעות, בגינן פוצה התובע תחת ראש הנזק של ניידות, על כן אין מקום לפיצוי כפול.

30



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1 27. לתצהיר התובע צורפו קבלות בסכום של כ-20,000 ₪ (נספח ז', עמוד 272-346 לראיות התובע).
2 התובע הצהיר כי מדובר בקבלות חלקיות בלבד (סעיף 46 לתצהיר התובע). אשת התובע
3 הצהירה כי לקראת שחרורו מבית החולים היא רכשה אביזרים וביצעה התאמות בדירה (סעיף
4 8 לתצהירה). בנוסף, המומחה בתחום הכירורגיה הפלסטית העריך עלויות עתידיות סבירות של
5 פרוצדורות רפואיות לתיקון הצלקות שונתרו בקרקפת ובירך ימין בסך 24,000 ₪ (עמוד 5-6
6 לחוות הדעת).

7
8 בכל הנוגע לצורך בשימוש בקנאביס הרפואי ולעלויות השימוש בו – המומחה בתחום
9 הנוירולוגיה, פרופ' שדה, המליץ בחוות דעתו על מינוי מומחה בתחום רפואת הכאב, זאת מאחר
10 שהתובע "סובל מכאבים נוירופתיים באזור הגב התחתון והבטן התחתונה, המצריכים שימוש
11 קבוע במשככי כאבים וקנאביס". ד"ר לייבזון, שמונתה כמומחית בתחום רפואת הכאב, קבעה
12 לעניין טיפולים רפואיים או תרופתיים שיידרשו בעתיד כי: "התובע נזקק היום ויזדקק בעתיד
13 לטיפולים מתמשכים ומתמידים בכאב, שכוללים טיפולים תרופתיים וייתכן טיפולים פולשניים
14 (חסמי עצב, אבלציה, נירומודולוציה). יש צורך ויהיה גם בעתיד בטיפולים שיקומיים
15 (פיזיותרפיה, הידרותרפיה). נזקק ויזדקק לטיפולים פסיכיאטריים ופסיכולוגיים. כל הטיפולים
16 הנ"ל נכללים בסל הבריאות". ד"ר לייבזון לא כללה בחוות דעתה המלצה לשימוש בקנאביס
17 רפואי. התובע בחר שלא לשלוח למומחית שאלות הבהרה בעניין זה והיא לא זומנה להיחקר על
18 חוות דעתה. נוכח האמור, נותרה עמימות הן לעניין עצם הצורך בשימוש בקנאביס והן לעניין
19 המשך השימוש בעתיד. לצד האמור, ברי כי התובע עושה שימוש בקנאביס רפואי בהתאם
20 לרישיון שניתן לו ומוארך מעת לעת (רישיון עדכני, עד ליום 16.12.2022, צורף בהודעת התובע
21 מיום 7.2.2022). כמו כן צורפו קבלות בגין רכישת קנאביס: לשנים 2018-2019 – בסך של 370
22 ₪ לחודש; לשנת 2020 – צורפה קבלה אחת; ולשנת 2021 – צורפו קבלות בסכומים הנעים בין
23 670 ₪ ל- 780 ₪ לחודש (עמודים 312-342 לראיות התובע).

24
25 לאחר שהבאתי בחשבון את כל האמור, לרבות הצורך המוכח של התובע בקבלת טיפולים נגד
26 כאב, הוצאות העבר שהוצאו בפועל והוכחו ושאר ההוצאות שהתובע עשוי להידרש להן בעתיד,
27 שאינן מכוסות, מצאתי לנכון לפסוק לתובע פיצוי גלובלי בסכום של 150,000 ₪ לעבר ולעתיד.
28 סכום זה משקף ממוצע הוצאות חודשי בסך של כ-350 ₪ (בדומה לסכום שהוצא עד כה), ממועד
29 התאונה ועד תום תוחלת החיים.

30
31
32



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-06-37445 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

כאב וסבל

28. בהתאם לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון),
תשל"ו-1976, בהתחשב בנכות הרפואית (בשיעור 82%) ובמספר ימי האשפוז (155 ימים), התובע
זכאי לפיצוי בגין כאב וסבל בסכום (מעוגל) של 197,000 ₪.

ניכויים

29. בהתאם לפוליסת הביטוח שרכש התובע, יש להפחית השתתפות עצמית בסך של 25,000 ₪
מהנזק הלא ממוני וכן פיצוי בגין 7 ימי עבודה, בסך של 7,766 ₪. בנוסף, יש לנכות מהסכום
שנפסק את התשלום התכוף ששולם לתובע, בסך של 12,000 ₪; קצבת ניידות בסך של 164,881
₪ בהתאם לחוות הדעת האקטוארית שהוגשה (נספח 9 למוצגי הנתבעת); ו-41,063 ₪ בגין
גמלאות שנתקבלו מנכות כללית בתקופה הסמוכה לתאונה (נספח 7 למוצגי הנתבעת). סך כל
הניכויים: 250,710 ₪.

סיכום נזקי התובע

הפסד שכר לעבר	₪ 594,000
הפסד שכר לעתיד	₪ 1,770,000
הפסדי פנסיה	₪ 296,000
עזרת צד ג' לעבר ולעתיד	₪ 470,000
ניידות	₪ 200,000
הוצאות	₪ 150,000
כאב וסבל	₪ 197,000
סך נזקי התובע	₪ 3,677,000
סך נזקי התובע לאחר ניכויים	₪ 3,426,290



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 37445-06-18 פלוני נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")
בע"מ

1

סוף דבר

2

3 30. הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 3,426,290 ₪ בצירוף שכר טרחת עורך-דין בשיעור כולל
4 של 15.21% ובצירוף הוצאות משפט שהוציא התובע. הסכומים ישולמו תוך 30 יום, שאם לא
5 כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום מתן פסק הדין ועד ליום תשלומם בפועל.

6

7

המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לצדדים.

8

9

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

10

שרון צנציפר הלפמן, שופטת
גריין צנזקר-לאסמן

11
12